

BOGÁCSI TAVASZ

XIII. évfolyam 1. szám

2003.

*Kellemes
húsvéti ünnepeket
kívánunk!*

A csúszda a tervek szerint július 1-re készül el.

A legkisebbek is a farsanggal búcsúztatták a telet!

A
B
O
G
Á
C
S
I
Ö
N
K
O
R
M
Á
N
Y
Z
A
T
L
A
P
J
A

Tartalomból:

- Költségvetés
- A Művelődési Ház rendezvényei
- Hírek az iskolából
- Utazás kiállítás
- 25. és 50. házassági évforduló
- Hegyközségi hírek
- Amatőr művészeti csoport helye
- Hasznos időtöltés
- **Katonák temetése húsvétkor**

A MŰVELŐDÉSI HÁZ RENDEZVÉNYEI

„Elmúlt a hosszú farsang...”

A farsangi jókedv eredetileg a tavasz eljövételén érzett öröm kifejezése. A nagy evésekkel, dús lakomával a természetet is hasonló bőségre akarták ösztönözni.

Megszaporodnak a bálók, multságok. Így történt ez nálunk is.

Mikor hozzáláttunk a farsangi balyusbál szervezéséhez, kicsit aggódtam, hogy lesz – e elég jelentkező a báli jókedv kialakulásához, de már két héttel a bál időpontja előtt bebizonyosodott, hogy félelmem alaptalan volt: a tervezett létszám megtelt és sokan éreznek kedvet egy kis lazításhoz.

A vendégeket nyolc órára vártuk. Élelem és innivaló tekintetében senki nem bízta a véletlenre a dolgot. A gyülekezés általános jelensége: kosarakkal, tálcákkal, balyukkal megrakott férfiak, akik a beérkezés lendületével vitték vissza az autóra az ellátmány felét, mert az asztalok lassan roskadozni kezdtek. Ahogy éjfél tájt fogyott az elemózsia, újra megindult a feltöltés a mobil raktárból.

Bevezetésként a mezőkövesdi Jitari Indián Népművészeti Egyesület előadásában az Andokból származó népzene hallhattunk. Számos, főleg fúvós és pengetős hangszert szólaltat meg és öltözkük is követte az indián hagyományokat. Érdekes, hogy az együttes tagjai maguk látogattak el Dél – Amerikába és gyűjtötték össze előadott dalaikat a hegyekben élő őslakosság zenei kultúrájából. A műsor második részében Latin – Amerikai táncbemutató következett. A lendületes szamba, rumba, csa-csa-csa után már alig vártuk, hogy mi is megmozgathassuk végtagjainkat.

Az est hátralévő részében a táncé volt a főszerep. Ahogy fokozódott a hangulat akadt bolondmenyasszony és bolondvőlegény is. A spontán jelmezeket ajándék pezsgővel díjaztuk. Bízom benne, hogy jövő ilyenkor sokkal több üveg pezsgőt oszthatunk szét!...

Köszönjük a bogácsi Vemp zenekarnak, hogy jobbnál jobb talpalávalókkal táncoltattak meg minket, továbbá a Strand Hotel vezetőinek kedvességét, hogy kölcsönadott asztalaikkal lehetővé tették, hogy ne a padlón kelljen piknikeznünk.

Összegezve, úgy érzem, egy igazán kellemes hangulatú estét töltöttünk együtt és ha a tavasz elérését a farsangi jókedv elősegíti, akkor bizony hamar ki kell tavaszodnia!

Távozáskor sokan kérdezték, hogy mikor lesz a következő bál. Várom a javaslatokat: - Mikor legyen?

Hasznos időtöltés

1958-ban alakult meg a kézimunka szakkör Bogácson.

Téli estéken lelkes asszonyok és lányok 10-15-en összejöttek a Glóner iskola osztálytermében, - mint ahogyan elődeink tették a fonóban. Jól éreztük magunkat, s közben sok mindent tanulva, illetve egymástól hasznosan töltöttük el az időt.

40 évvel ezután, 1998-ban a kézimunka szakkör Fürge Ujjak Klub-ja néven önszerveződés útján újraéledt. A máig is lelkes kis csapat minden hétfőn délután 5 órakor az Idősek Napköziotthonában találkozik. Sajnos a régiek közül már csak egy páran találkozunk, de ez a pár szakköri tag az összetartó erő.

A kézimunkán (kötés, horgolás, hímzés, makramé, gobelin) kívül sokat beszélgetünk, vitatkozunk régi eseményekről, visszaemlékezünk közös vagy egyéni élményekre. Javasunk,

A kézimunka szakkör régen

Programok, unaloműzők...

Bár eddigi rendezvényeink közül a balyusbálnak volt a legnagyobb látogatottsága, híre, más programajánlataink is vannak.

Január közepén indítottuk Tánciskolánkat, mely keretében a résztvevők nemcsak a társastáncokkal ismerkedhetnek meg, hanem a kultúrát megjelenés, szórakozás alapvető illemszabályaival is. Ma már a főiskolákon, egyetemeken visszatérnek a klasszikus bálók, ahol bizony nem DJ-t, hanem szalonzenekart fogadnak, a farmert föl váltja a báli ruha, vagy az öltöny, a diszkózenét pedig sokszor a keringő. De ha csak a középiskolánál maradunk, ott sem kezdődhet bál nyitótánc nélkül. Ezekben a rendezvényekben nagy szegénységi bizonyítványnak számít, ha valaki csetlik - botlik az új cipőjében, vagy a sötét nadrág alól kivillan a fehér, vastag, sportzokni. Nem árt tehát tudni, hogy új cipőt a sérülések elkerülése végett ne táncos rendezvényen próbáljunk ki, hogy sötét nadrág alá sötét zokni való, hogy lányoknak sosem árt pótharisnyát a táskába dobni, vagy tánc közben szolid beszélgetéssel szórakoztathatjuk partnerünket, de úgy, hogy arca száraz maradjon...

Ezekben a dolgokban mosolyoghatunk, de lényeg, hogy meghatározzák megítélésünket, előmenetelünket, besorolhatnak minket ezek alapján a „tomazoknis”, a „szakadtharisnyás”, vagy a „köpködős” kategóriájába egész gimnazista, vagy főiskolai éveinkre, esetleg munkatársaink körében is feketepontokat szerezhettek. Írhatunk tehát ötös felvételi vizsgát, lehet lexikonagyunk, ha nem tudunk viselkedni, semmit sem ér az egész!

Az ezekhez hasonló hasznos információk megszerzése mellett garantáltan jókedvűen telnek a tánciskolai órák és még táncolni is megtanulunk.

A tánciskola mellett beindítottuk a mozogni, kikapcsolódni vágyók számára az aerobicot szerda és péntek délutánonként, 18-19 óráig az Általános Iskola tornatermében, melyre mindenkit szeretettel várunk! Az órákat Lénártné Hock Melinda (testnevelőtanár, Bükkszécs) tartja. Nem kell megijedni, ez nem egy „strapáljuklemagunkat” típusú torna, hanem mindenki haladhat a saját tempójában, így minden korosztály számára ajánljuk.

Asoron következő programunk volt: színházlátogatás, a Madách Színház nagy sikerű „Macskák” című zenés darabjára.

Rendezvényeinkről, az eddigiekhez hasonlóan, főleg a képűjságon keresztül adunk hírt. Minden ötletet, kezdeményezést szívesen fogadunk!

Bene Ildikó Műv.ház vez.

elutasítunk, segítünk egymásnak. Elmondjuk a bánatainkat, kérve a társaink őszinte segítségét. A problémák kimondása, kimondatása, a türelmes-segítő meghallgatás, a személyes eszmecsere és az emberi szó semmivel nem pótolható.

Rohanó, elhidegülő, személytelen világunkban erre van a legnagyobb igény. Hogy milyen formák, körülmények között jön létre ez a személyes kapcsolat, az másodrendű.

Jelenleg 10-12 állandó klubtagunk van. Húsvét után szünetel a „kézimunkázás”, de októberben alig várjuk, hogy találkozhatunk.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Mottó: „A legtöbb embernek szüksége van arra, hogy tevékenységével olyan ügyet szolgáljon, amelyet sokra becsül, s így az önkifejezés által elérje azt az örömet és lelki nyugalmat, amelyre vágyik.”

Siklósiné Daragó Marianna

Hegyközségi hírek

Április közepén már nem kell bízotni a gazdókat a tavaszi munkák megkezdésére.

A téli bezórtás után mindenkinek jól esik a jó illatú földet művelni. A metszésen túlvagyunk, várjuk a rügyfokodást.

Munkavégzés szempontjából jó volt eddig a tavaszi időjárás, de a növénytermesztési oldalról ez nem mondható el.

2002-es év is csapadékhiánnyal búcsúzott. A sokévi átlagtól 8-10%-kal kevesebb csapadék hullott. A hőmennyiség is kevesebb volt a kelletténél. Így a talaj felső rétege nincs feltöltődve megfelelő mennyiségű vízkészlettel.

A 2003-as év első negyedében 63,6 mm csapadék esett. A sokévi átlag 96,5 mm.

Hegyközségünk területén a szőlőnövényt fagy nem károsította. Más barvidékről 10-20%-os fagykört is jeleztek. Bogácson, a községen belül, a téli minimum hőmérsékletet, december és január közepén mértem, ez -20 °C volt. Szerencsére ez két-három nap alatt emelkedett, és nem okozott gondot a növénykultúrának. A természet ilyen, és az időjárás meghatározója a termelésnek. Ezért is nagyon fontosak a meteorológiai előrejelzések.

Az Országos Meteorológiai Szolgálat külső munkatársaként 13 éve rendszeresen végzem a megfigyeléseket és küldöm az adatokat.

A soproni és a tokaji borvidéken közel 10 éve működnek meteorológiai mérőrendszerek. A bükkoljai borvidék is szeretne ebben az évben 8 ilyen állomást telepíteni, pályázati úton 70%-os támogatással. Hegyközségünk is pályázott egy alaprendszeren működő berendezésre, ami méri a csapadékmennyiséget, hőmérsékletet, szélirányt és szélsébséget, páratartalmat a levél felületén megjelenő nedvességet. Ezeket az adatokat napi leolvasással kell rögzíteni és kiértékelés után a megfelelő teendőket elvégezni. Ez az alaprendszer a későbbiek során bővíthető, egészen addig, hogy internetre, ill. mobiltelefonra adja le a mérések eredményeit. A növényvédelmi szempontból kritikus időszakokra veszjelzést is adhat. Ennek a lényege az, hogy a növényvédelem minél kevesebb vegyszerrel és költséggel valósuljon meg. Tapasztalatok szerint 2-3 permetezést is el lehet hagyni, ha az előrejelzéseket figyelembe vesszük.

A növényt károsító gombák a számukra kedvező időjárás hatására 2-3 nap alatt nagy fertőzést tudnak végezni, ezért ezen időszakban kell a védekezést megoldani.

A szemmel látható betegségi tünetek után már a permetezésnek nem sok hatása van.

A növényvédő szerek felhasználása pontosan behatárolt az ökotermesztésben. Hozánkban már több száz hektár területen folyik ilyen integrált növénytermesztés.

Az EU-ban az ilyen rendszerek támogatásban részesülnek (80-200 eFt/ha).

A hegyközségről szóló 1994. évi CII. törvény a hegyközségeket közttestületként fogalmazza meg. Ennek értelmében a közttestület nem önkéntesen létrejövő szervezet, mert alapítását törvény rendeli el. Akik a törvényi feltételeknek megfelelnek, azok számára a tagság kötelező.

A fenti törvény módosítása (1997. évi CXXII. Törvény) szerint árutermelő szőlőnek minősül minden 500 négyzetméternél nagyobb szőlőterület.

A 2001. évi KSH felmérés szerint a bogácsi hegyközség területén több olyan szőlő tulajdonos van, aki 500 négyzetméternél nagyobb szőlőterületet művel és nem jelentkezett be hegyközségi tagnak. Ezeket a területi adatokat a tulajdonos helyrajzi számmal ellátva, saját maga vallotta be a kérdezőbiztosnak. Az adatok felülvizsgálata folyamatban van.

Ezúton kérjük a szőlőtulajdonosokat, hogy haladéktalanul jelentkezzenek be a hegyközségbe, ne várják meg a hivatalos felszólítást és az ebből adódó kellemetlenségeket.

A hegybíró fogadó órája az Arany J. utcai irodában minden páros hét hétfőjén 17 órától 18 óráig van.

Siklósi János
Hk elnöke

„Sok panaszt hallok, mondván, „Bárcsak ne lenne bor!” Micsoda örütség! A bor az, amely a vele való visszaélést okozza? Nem, hanem azok, akik visszaélnak vele.

Mondjátok inkább: Adná az Úr, hogy ne legyen ittasság és túlzó luxus!”

Homiliák
Aranyszájú Szent János
(347-407)

UTAZÁS Nemzetközi Idegenforgalmi Kiállítás - 2003.

A Budapesti Vásárközpontban megrendezett Utazás kiállítás 2003. március 21-én 26. alkalommal nyitotta meg kapuit az utazás iránt érdeklődők számára.

Az első másfél nap a szakmáé; ilyenkor a cégek tájékoznak egymás kínálatáról, és üzleti tárgyalásokat folytatnak. A nagyközönséget péntektől vasárnapig várták a turisztikai vásáron.

Turisztikai ajánlatok gazdag kínálata belföldre és külföldre, szakmai konferenciák, látványos kísérő programok, üzleti fórum és családi kikapcsolódás – röviden így jellemezhetnénk az Utazás kiállítást. E vonásainak és folyamatos megújulási képességének köszönhetően töretlen a népszerűsége. Az elmúlt évtizedek alatt Magyarország vezető turisztikai eseményévé vált, a világ szinte valamennyi országában rangos kiállításként tartják nyilván. Ezt bizonyítja a Hungexpo Vásár és Reklám Rt. statisztikája, mely szerint ez évben 33 ország 875 kiállítója (2002. évben 808 kiállító) vonultatta fel hazánk és a világ legszebb tájainak, hegyeinek, völgyeinek, tavainak, tengerpartjainak, kis- és nagyvárosainak, eldugott falvainak – szépségeit, elérhető és sajnos sokak számára elérhetetlen messzeségeit. A kiállítás mintegy 60.000 látogatót vonzott. A média élénk érdeklődését mutatta, hogy a vásár sajtóközpontjában 285 újságíró regisztráltatta magát.

Miért volt érdemes részt vennünk az Utazás 2003. kiállításon?

A bogácsi standot is felkeresték többek között az Észak-Magyarország napilap, a TINA, a 2Heti Turizmus és a Vendéglátás folyóiratok tudósítói, és ha csak néhány kocka erejéig is, de bemutatták standunkat az MTV regionális híradójában is.

Polgármesterünk vendégül látta a Megyei Önkormányzat Területfejlesztési Főosztályának delegációját és több országgyűlési képviselőt, akikkel kellemes beszélgetés és borozgatás közben a későbbi együttműködésre vonatkozó tervek is kirajzolódtak. Felkereste standunkat egy műsorkészítő iroda abból a célból, hogy a jelenleg szerkesztés alatt álló vetélkedő-sorozatuknak egyik helyszíne Bogács legyen. A napokban már konkrét tárgyalások is folytak a műsor előkészületeiről.

Mind Bogács Község Önkormányzatának, mind a szállásadóknak és szolgáltatóknak a kiadványait a nagyközönségen túl utazási irodáknak is átadtuk. A köztudottan magas színvonalú utazásokat szervező Tensi Tours utazási iroda is abból a célból keresett meg minket, hogy a bizonytalan külpolitikai helyzet miatt a jövőben belföldi utazásokat is szervez, és szeretné Bogácsot valamint környékét ajánlani vevőinek. A lengyelországi utazási irodák főként a borturizmus iránt érdeklődtek.

Megjelent olyan észrevétel, hogy nem hoz vendéget a kiállításon való részvétel. Sokszor a vendég utazási irodákon keresztül jut el hozzánk, és nem is tudja, hogy az utazási iroda a kiállításon kialakult kedvező benyomása, az ott összegyűjtött anyagok alapján ajánlotta Bogácsot. Esetleg több száz vendéget is köszönhetünk ily módon a kiállításon történő megjelenésnek.

Bene Ildikó, Kovács Dóra

Bogács standja az Utazás kiállításon

A téli szünet előtti utolsó tanítási napon volt a **Karácsonyi ünnepségünk**.

Nem tudok érzelem mentesen nyilatkozni erről a rendezvényünkről, mely olyan megható, annyira csodálatos volt, hogy a tanítványaim észre is vették a könnyeket a nézők szemében. A műsort megelőzően már három héttel a meghitt családi otthonban sülték a **mézeskalácsok**, amellyel minket, vendégeket kínáltak meg a gyerekek az ünnepség végén.

Köszönet a szereplő gyerekeknek és a szervezőknek Benyovszki Mária, Czinkéné Szűcs Krisztina és Lukácsné Lajosné tanárnőknek.

A **Magyar Kultúra Napja** alkalmából rendezett iskolai szintű szavalóversenyünkön 21 alsós és 19 felsős tanuló szavalt. Öröm volt számunkra hallgatni a szebbnél szebb verseket. Köszönet érte a szereplő kisdíjaknak, a felkészítő nevelőknek és a szervezőknek, Fekete Anikó, Kiss Andrásné, Kis Istvánné, tanítónőknek és Szabó László tanár úrnak.

Ezúton is szeretném megköszönni a zsűri tagjainak, (Ittes Emilné, Farkas Laci bácsi, Benyovszki Pál), hogy megtisztelve bennünket elfogadták meghívásunkat, s velünk töltötték a délutánjukat.

A márciusi ünnep tiszteletére már hagyománnyá vált iskolánkban a **futóverseny**, melynek távja 1848 méter. Közel 60 gyerek futott a verseny tiszteletére a megadott útvonalon.

A **március 15-i megemlékezésünk** idején tartó influenzajárvány nagyon megnehezítette az ünnepség megszervezését.

A szervező nevelők /Lukácsné Kis Katalin, Kissné Sereg Erzsébet és Várnai Katalin/ egy sokkal mozgalmasabb, színpadi jelenettel tarkított műsor előadására készültek. Időközben sajnos a gyerekek megbetegedtek és végül már az is kétségessé vált, hogy egyáltalán meg tudjuk-e rendezni az ünnepséget. Végül aztán sikerült a kellő tiszteletet megadva emlékeznünk az 1848-as eseményekre. Ehhez az is hozzájárult, hogy sokan még betegen is eljöttek és elszavalták a rájuk bízott verseket.

Személyi változások

Sajnálatos eset történt iskolánkban, novemberben váratlanul megbetegedett egy nagyon kedves kolléganőnk Szabóné Monostori Márta. Ezekben a napokban már jól érzi magát, meglátogat bennünket.

Január 6-tól dolgozik nálunk **Nagy Roland**, aki testnevelés-biológia szakos tanár. Így sikerült biztosítanunk a szakos ellátást a testnevelés óráknak.

Március 10-től dolgozik nálunk **Nagy Petronella**, aki gyógyterápiás asszisztens.

Szabadidő

Januárban vettek részt iskolánk érdeklődő tanulói a **Légy jó mindhalálig** című színházi előadáson Mezőkövesden.

A gyerekek érdeklődése az iskolai könyvtár iránt ebben a tanévben megnőtt, köszönhető ez az általuk is használható **számítógépek**.

Új szoftverekkel bővült az állományunk, melyek igen nagy segítségünkre vannak munkánk során.

Iskolarádiónk nagy sikerrel kezdte meg működését februárban, melyet a multimédia szakkörösök szerkesztenek és vezetnek.

Reggelente aktualitásokkal, játékokkal, zenével, slágerlistával várják az érkező gyerekeket és akiknek kedvük tartja, akár még játszhatnak is.

Szülők fordultak hozzánk azzal a kéréssel, hogy szervezzünk már **felső tábort** az idén is.

Iskolánkban már kedves hagyománya van az **alsós tábornak**, minden nyáron lehetőségük van a gyerekeknek táborba menni Felsőtárkányba. Köszönet érte a szervező nevelőknek, (Kerékyártó Andrea, Lukácsné Kis Katalin, Várnai Katalin), akik szabadidejüket feláldozva részt vállalnak a nyári táboroztatásban.

Az idén nyáron felsős tábort szervez Czinkéné Szűcs Krisztina és Somogyi Zoltánné a Zempléni-hegységben

található Pusztafaluba. Ezekben a napokban is tart még a gyerekek jelentkezése.

Ezáltal minden tanulónak lehetősége van választani az iskola által szervezett nyári táborok közül.

Az **óvodával** ezekben a napokban szinte mindennapossá váltak a találkozásaink, hiszen a 2003/2004-es tanévben 1. osztályba lépő gyerekek megismerése, már ebben az időszakban elkezdődik. Szoros kapcsolatot alakított ki az óvónőkkel Kerékyártó Andrea, aki az 1/a osztályfőnöke lesz, valamint Lukácsné Kis Katalin, aki az 1/b osztályt fogja tanítani. Elengedhetetlenül fontos volt a **tanulói összetétel megismerése**, már most a tankönyvrendelés idején is, a tervezés szempontjából.

Fontosnak tartjuk, a zökkenőmentes átmenetet óvodából iskolába, hogy minél sikeresebb legyen megszokniuk a gyerekeknek a gondtalan játékélet után a sokkal fárasztóbb tanulást.

Továbbtanulás

Ezekben a napokban nagy-nagy izgalom tölti el mindnyájunk szívét, a középiskolai felvételi eredményekkel kapcsolatosan. Szülőknek, gyermeknek megpróbáltatás ez, amikor elindul a kisdíjak egy olyan úton, amelyet választott és célként tűzve maga elé a sikert, készül az **ÉLETRE!**

Kedves Továbbtanuló Nyolcadikosok!

Kívánok nektek eredményes felvételit és azt, hogy elérjétek céljaitokat és sikeres boldog emberek legyetek!

*Hajduné Nyíró Veronika
igazgatóhelyettes*

KISKÖRZETI TANULMÁNYI VERSENY ISKOLÁNKBAN

2003.március 7-én kilencedik alkalommal rendeztük meg a Kiskörzeti tanulmányi versenyt. Hét község (Bükkzsérc, Cserépfalu, Cserépváralja, Tard, Noszvaj, Szomolya és Bogács) alsó tagozatos tanulói mérték tudásukat.

A versenyre 18 kategóriában 129 gyerek jelentkezett, akik közül tizenegyen két témakörből is indultak.

A zsűri helybeli pedagógusokból és a versenyző tanulókat kísérő nevelőkből állt.

Iskolánk tanulói 27 kategóriában indultak. Az 54 helyezésből az idén 10-et sikerült megszereznünk.

Gratulálunk a nyerteseknek!

Köszönjük a felkészítő tanárok munkáját, és a szülők segítségét, részvételét, mellyel hozzájárultak a verseny lebonyolításához.

*Bodnár Marianna
alsós munkaközösségvezető*

KÖZLEMÉNY

Értesitem a Kedves Szülőket, hogy az **első osztályosok beíratása**

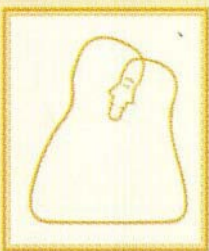
2003. április 24-én 8 órától – 16 óráig,

2003. április 25-án 8 órától - 16 óráig történik az Általános Iskolában.

Kérem a Tisztelt Szülőket, hogy ezeken a napokon az Óvoda vagy a Nevelési Tanácsadó Intézet, illetve a Tanulói Képességet Vizsgáló Bizottság szakvéleményével, a gyermek anyakönyvi kivonatával, továbbá a szülő személyi igazolványával keressék fel az Általános Iskolát, és írassák be tankötelessé vált gyermekeiket.

Bogács, 2003. március 24.

Szerencsi Miklósné iskolaigazgató

„...Bebujtattál engemet
talpig nehéz húségbe.”

(József A.: Rejtelmek)

Néhány évvel ezelőtt, mikor egy ismerősömnek megemlítettem, hogy „Jubiláns misét” tartunk, megünnepeljük azokat, akik egyházközségünkben 25 ill. 50 évvel ezelőtt kötöttek házasságot, ismerősöm -aki elvált- megjegyezte: „ozt hiszed ezek boldog házasságban élnek, csak azért nem váltak még el, mert nincs hozzá bátorságuk”.

Vitatkoznék ezzel a megállapítással. Nyilvánvalóan a maga eljárását próbálta kijelentésével igazolni, de mégis biztos vagyok benne, hogy **legalább olyan bátorság kell ahhoz a házastársaknak, hogy a kimondott „holtomiglan-holtodiglan”-hoz húségesek legyenek, mint a váláshoz.**

Az adott szó szent, vallja a legtöbb ember. Miért éppen a házastársak egymásnak „adott szava”, amit esetleg még Isten színe előtti esküvel is megpersézték, nem számít komolynak, mint más helyzetben adott szavunk. Miért von az, hogy néha komoly áldozatokra vagyunk képesek, mert szavunkat adtuk meggondolatlanul, csak éppen a házastársak adott szavuk megtartásáért nem hajlandók áldozatot hozni?

Hazánk válási statisztikája vezető helyet foglal el a világ népei között, és a válások száma sajnos évről évre folyamatosan emelkedik. A közvélemény túl kézenfekvőnek, természetesnek veszi, ha valaki elvált. Szülők olyan könnyedén beszélnek arról, hogy gyermekük elvált. Szomszédok, munkatársak s figyelnek rá. Kisiskolás gyerekek mint a világ legtermészetesebb dolgáról, úgy beszélnek a szünetekben: „Az én anyukámék elváltak. Hát a te szüleid még nem váltak el...” Ezt a közgondolkodást kell megváltoztatnunk.

Kisgyermekektől az öreg nagyszülőkig mindenki lelkébe bele kell vésnünk, hogy a válás rossz. Mindenesetben rossz. Akkor is, ha nincs más lehetőség, mert az a kisebbik rossz, de akkor is rossz. Mint ahogy rossz, ha valakinek le kell amputálni fél korját, vagy lábát, az is mindenképpen rossz, mégha sokszor életmentő is...

Életünk értékének vagy értéktelenségének végső mércéjét nem az szabja meg, hogy állandóan vidámak és jókedvűek vagyunk-e, s ez nem is kritériuma annak, hogy növekedünk-e húségben. A végső norma **a szeretet, az a képesség, amellyel igent tudunk mondani magunkra, másokra és részt veszünk a másik ember örömeiben és bajában.**

„Szeretsz?” - ez azt jelenti: „Kész vagy-e a saját életedet összekötni az én sorsommal úgy, hogy minden, ami velem történik, téged is érint? Hajlandó vagy-e mindent megosztani velem, mintha csak a tiéd lenne?” S mindezt tartóson, hogy még a halál sem tudja ezt a közösséget felbontani.

A szeretet azt kérdi: „Kész vagy-e velem maradni, akármi is ér, akármi is történik velem; akkor is, ha nehéz helyzetbe kerülünk?”

Amikor a szeretet felől érdeklődünk, belső szükségszerűséggel a húség felől tudakozódunk. **„Szeretsz?” – ez végül azt jelenti: „Velem maradsz?”**

Újra és újra találkozhatunk a megélt húség példáival, amikor a felek a külső kiúttalanság ellenére a nehéz, sőt reménytelennek tűnő helyzetekben is kitartanak együtt. Milyen szeretet, milyen türelem élhet abban az asszonyban, aki hű maradt alkoholistává lett társához és nem hagyta el. Micsoda bátor szív dobog abban a férfiban, aki viseli élete párjának betegségét, a legapróbb részletekig azon fáradozva, hogy előteremtse mindazt, ami segítségére lehet. Mekkora erő és micsoda áldás rejlik abban a szeretetben, ami a legsúlyosabb feltételek ellenére is arra készíti a házastársakat, hogy együtt maradjanak!

A szenvedés valószínűleg minden ember életében fájó, mégis gyógyító tüske. Egymást szerető emberek körében azonban bizonyára jelen van. **Aki meg akarja osztani életét, együtt örül a másik ember örömeinek és a másik fájdalmát is sajátjának akarja tekinteni.** Csak a szerető ember tud igazán boldogtalan lenni. Alapvetően csak ő képes bántani, ha a szeretett társat baj éri vagy tévútra kerül.

Ha elfogadjuk, hogy a szeretet nem létezik fájdalom nélkül, akkor alapvető megállapításhoz jutunk: valakit szeretni anélkül, hogy készek lennénk fájdalmat elviselni – önmagában ellentmondás.

Mélyrelátó szemmel írja Unamunó: **„Ha egy férfi megházasodik, eleinte nem tud felesége testéhez úgy érni, hogy el ne lepné a vágy tüze... De az idő telik... az ember megszok mindent. És a férfi egy napon azon veszi észre magát, hogy egészen mindegy, akár a maga, akár a felesége combját érinti meg a keze. Azonban ha amputálni kellene a felesége combját, ugyanazt a fájdalmat érezné, mintha saját combját vágnák le.”**

Tóth István

Házasságkötésük

25. és 50. évfordulóját ünnepelték

A Lubai házaspár 25., a Fülöp házaspár 50. házassági évfordulóját ünnepelte

Minden ember életében vannak jeles napok (születésnap, névnap, gyermekáldás, házavató, diplomaosztó, stb.), melyek bearanyozzák a hétköznapok szürkeségét, melyekből erőt meríthetünk a reménytelennek tűnő helyzetekben, melyek értelmet adnak az újrakezdéshez, a néha kilátástalannak vélt élet folytatásához.

A házasságban élők számára a jeles napok egyike a házassági évforduló; - ez a házasságkötés után az évek multával veszít fényéből, de az öregkor közeledtével ismét szükségét érzi az ember az emlékezésnek, a kezdet teljes pompájában való felidézésének.

A katolikus egyház kitüntetett figyelmet szentel azoknak a híveknek, akik Isten előtt tett házassági esküjükhöz hűen a hétköznapok néha súlyos terheit közösen viselve, a megpróbáltatások ellenére is hosszú éveken át egymás mellett maradtak.

Házasságkötésük 25. és 50. évfordulóját ebben az évben ünneplő házaspárok kaptak meghívást 2003. március 15-re a Szent Márton Római Katolikus Templomba.

A házastársi eskü felújításán a meghívottak közül a betegség, az idős korból fakadó gyengeség miatt kevesen vettek részt.

A jubiláns házaspárok nagyobb része az idén nem tartotta fontosnak a hálaadást. Pedig, akik 25 ill. 50 év alatt jóban és rosszban, örömben és szenvedésben kitartottak egymás mellett, és szívükben még mindig az egymás iránt érzett szeretet lakozik, azok a legméltóbbak arra, hogy Isten házában, hajdani házasságkötésük színhelyén 25 ill. 50 év elteltével húségükkel példát mutassanak a mai szabad erkölcsű világban élő fiataloknak.

Tóth István plébános úr a szentmise keretében a magyar irodalom kiváló írójának tollából idézve mutatta be a házastársi húség szép példáját.

Balogi Margitka, Farkas Erika szavalataikkal, Benyovszki Mária a magyar népdal világából választott énekével tette ünnepélyesebbé és emlékezetesebbé e napot mind az ünnepeltek, mind a jelenlévők számára.

A plébánia épületében az ünnepeltek bensőséges kerekét között vehették át az érseki oklevelet Tóth István plébános úrtól és Bogács Község Önkormányzatának emléklapját Köteles Antal Csaba polgármester úrtól.

Jó egészséget és boldogságban eltöltött további házaseveket kívánok valamennyi jubiláns házaspárnak!

Jankóné J. Zsuzsa

Katonák temetése húsvétkor

Pontosabban 1945. április 1-én, amikor azt énekeltük: „Feltámadt Krisztus e napon.”

Közvetlen előzménye, hogy 1944. november 11-én Szent Márton napján - a bogácsi búcsú napja - egy szovjet gránát a Jató tetőn való felrobbanásával a II. világháború letette a névjegyet Bogácson. Ünnepe, a pincékbe menekülés és a háborús pusztítás napja. Erre és a magyar hadsereg 1943-as doni pusztulására való emlékezés elmaradt.

„Bogácsért-díj”-jal kitüntettként, a község történetében az 58 évvel ezelőtti kiemelkedő eseményre úgy emlékszem, amikor - szülőfalum - Bogács lakossága emberi tisztességéből és magyarságból kitűnőre vizsgázott. A doni katasztrófa 60. évfordulóján fontosnak tartom erről dicsérőleg írni.

1945. húsvétja előtt a nagyhéten becsületes magyar hazafiak a község határában ideiglenesen elhantolt magyar katonák holttestét összegyűjtötték és segítségünkkel a temetőben helyezték el őket örök nyugalomra.

Szeberin József (a ma is élő Vendel édesapja) mint tartalékos hegyi-vadász hadnagyot engem kért fel a búcsúztatás elmondására.

„Elhunyt bajtársak! A hadifogságba vezető útról ötször megszabadult bajtársatok szól hozzátok és mond búcsúztatót. Nyugodjatok békében, mert egy több évszázados templom melletti temetőben nyugoszatok örök álmotokat és nem ott, ahol utolért benneteket a halál. Bogács községből szinte mindenki itt van. Itt vannak azok a szülők, testvérek, feleségek, gyerekek, akiknek családjából valaki már nem jön haza, vagy csak reménykednek haza-

jövetelében. Szüleitek, testvéreitek helyett ők siratnak benneteket.

Mi, túlélők megfogadjuk, hogy sírokat rendben tartjuk, mindig lesz rajta friss virág és Halottak napján gyertyát gyújtunk az emlékekre, mert most már ti közénk tartoztok.”

1945-ben a község vezetőinek felhívására mindenki annyit adott, amennyit tudott. 1946. húsvétján a Csiki József alkotta II. világháborús emlékművet Jankó István bíró avatta fel. Ismereteim szerint az országban az elsők között, hanem elsőként.

1989-ben egy falugyűlésen javasoltam, hogy az emlékműre állítsunk emléktáblákat, amelyeken legyen rajta az elesett katonák, a belövésektől meghalt polgári áldozatok és a gázkamrákban megsemmisített zsidó földijeink nevei.

Ez is közadakozásból készült. Csiki József véste rá a neveket. Ekkor is az elsők között voltunk 1989. november 11-én, Szent Márton napján.

Az idelátogatók dicsérik a bogácsiakat, amiért már 1946-ban hősi emlékművet állítottak és 1989-ben az áldozatok neveit is emléktáblába vésték.

1995-től a Bogácsi Kör gondozásában május utolsó vasárnapján - a Hősök napja - imádkozunk, énekelünk, emlékezünk.

A bogácsiak ezen cselekedetei, mint értékek nemcsak feljegyzésre méltóak, hanem emlékezetben tartandó és példamutató hasznos cselekvésre serkentő erőforrások is.

Hegyi Imre

a Bogácsi Kör elnöke

Hétköznapi csillagok

Azt tartják valahol, hogy minden ember egy színt, egy vagy több árnyalatot képvisel.

Színes egyéniség volt Kerékgyártó Gábor. Vele együtt színesebb az életünk.

1938. február 8-án született Bogácson. Faipari szakmát tanult, asztalos mester lett. Hosszú évtizedeken keresztül dolgozott a szakmájában Mezőkövesden, Gyöngyösön és Egerben. Számtalan ajtót, ablakot, széket, bölcst, és ki tudja még miféle készített fából, melyet ma is használunk. Közben szőlőjének is gondját viselte, elismert bortermelő volt. Emellett számítani lehetett közösségi munkájára.

Közösségi ember voltál, kedves Gábor, meleg szívű, fényt és színt adó egyénisége Bogácsnak, szeretett falunknak. Elmentmondásainkkal és emberi gyarlóságainkkal valamennyien küzdünk, amíg eljön a nagy pillanat.

Kerékgyártó Gábor emlékére

- Az egyházközségben is számítani lehetett munkájára. Gyakran dolgozott a templom vagy a parókia környékén, amikor arra szükség volt. Mondják is, vagy csak gondolják a hívek, - talán azért nem kellett még tovább cipelnie a betegség keresztjét, mert körmeneteinken oly sokat vitte ő is a Megváltó keresztjét.

- Egy hétköznapi csillag vált szemünk számára színtelenné. Legyen nyugodt álmod, kedves Gábor! Járj közbe értünk, hogy minél több színes és közösségi egyéniség éljen köztünk, - amíg együtt tart az utunk!

Bogács, 2003. február 8.

Benyovszki Pál

Az amatőr művészeti csoport helye és szerepe a közművelődésben

(Részlet egy szakdolgozatból)

Szakdolgozatomban egy amatőr művészeti csoport - a **Bogácsi Pávakör** - történetét dolgoztam fel.

Nagy öröm, hogy ebben a változó világban vannak még, akik igényt tartanak arra, hogy az éneklés, „dalolás”, zenélés hagyományait a reánk maradt sok szép népdal megőrzésével előadják. Véleményem szerint a magyarság történelme során kialakult népzenei hagyomány hasonló értékkel bír, mint anyanyelvünk.

A népi dallamvilág tudatos megismerése alig száz éve kezdődött meg. 1970. június 6-án megalakult egy kórus szervezet, a Kórusok Országos Tanácsa (KÓTA), amely magába egyesítette a társadalmi erőket, s szakmai politikai centruma lett a kórusmozgalomnak.

A KÓTA-n belül 1971-ben megalakult egy paraszténekkari bizottság, Vass Lajos és Szatmári Károly vezetésével. Vass Lajos nevéhez fűződik a Repülj páva mozgalom elindítása, amely azóta nemzetközivé fejlődött. Özvegye díjat alapított emlékére, ez ma a legmagasabb népzenei minősítés, a „Vass Lajos Nagydíj”.

„Nem csupán az énekórán lehet népzenei és nemzeti tudományt tanulni. Ez pedagógustól függ... Most is erre kell törekedni, ha értékes, művelt ifjúságot akarnak nevelni a jövő Magyarországnak...”

„itt az idő a hazai népdalkincs megmentésére, mert a huszonegyedik évtizedben vagyunk.” (Vass Lajos)

Ezzel kezdetét vette a honi népdalkultúra megmentése és továbbélési szándéka.

A kezdeményezés nyomán számtalan kórus, népdalkör, pávakör alakult. Ki hinné, hogy Bogácsnak is, - a nagy matyó kultúra közelében maradtak élő dalok; - sajátos, jellemző tájszólása, népviselete, népi díszítő kultúrája van, s persze mindehhez sajátos népdalvilága.

S van egy helyi népdalköre, amelynek tagjai mellett, hogy felgyűjtik a hagyományokat, magas szinten tolmácsolják is.

A Bogácsi Pávakör megalakulásának kezdeményezője a tsz akkori elnöke, Hilóczki János volt. A szövetkezet vállalta támogatásukat, majd Bogács Község Önkormányzata is csatlakozott hozzá. A szakmai vezetést Meder Iván karvezető vállalta el, aki magas színvonalú munkát végzett a népdalkör élén. 1977-ben, a megalakulást követő évben rövid időre Víg Rudolf, bogácsi születésű népzene kutató, a Magyar Tudományos Akadémia munkatársa vette át.

A Bogácsi Pávakörnek több rádiós és televíziós felvétele is készült.

1990. őszétől új karvezető vette át a népdalkör vezetését, a helyi általános iskola ének szakos tanára, Benyovszki Mária. Ezzel megindult a pávakör újabb sikersorozata. Legkiemelkedőbb teljesítményüket 1999-ben érték el, amikor a III. Vass Lajos Népzenei versenyen elnyerték a Nagydíjat. Nagy számmal érkeztek fellépők a határainkon túlról is. A bogácsi népdalcsoport maximálisan elnyerte a zsüri tetszését, s a pávakörnek ítélte az örökös Vass Lajos Díjat.

A 2001. év is maradandó élmény volt számukra, mert akkor ünnepelték fennállásuk 25. évfordulóját. Itt szeretném Sütő András szavait idézni: „Ameddig egy nép énekel, addig messzire hallatszik, hogy létezik.”

Mindezért, hogy a még meglévő, fennmaradó szokások, daok ne vesszenek feledésbe, az amatőr csoportok, saját önerejükre támaszkodva igyekeztek fenntartani, továbbadni népi örökségünket a jövő nemzedék számára. Törekednek arra, hogy ezeket hűen tükrözve adják elő a gyakorlatban. Mindehhez szükséges, hogy ezeket a művészeti értékeket támogassa a társadalom is. Végezetül, Kodály Zoltán szavaival hívnám fel a figyelmet a magyar népdalszokások további ápolásának, megőrzésének érdekében:

„A nép életéből lassan, de késlelhetetlenül irtja a hagyományt az élet. Ezzel szembe szállni, egy természetes történeti folyamat elé gátat vetni: hiábavaló törekvés volna. Most a művelt rétegen a sor, hogy felkarolja, megőrizze, hogy élete cselekvő része legyen.”

Ambrus Veronika
pedagógus

Cserépfalu, 2003. febr. 19.

Pillanatkép 2002-ből - a Pávakör tagjai fellépésre várva

Tavaszi Programok

2003. április 24-25-26.

Hagyományteremtő
Országos
Nyugdíjas-találkozó

2003. május 1-2-3-4.

Évadnyitó Majális,
Madarak és Fák Napja, Országos
Búzaszentelő és ünnepélyes
szezonnyitás a Termálfürdőben

2003. május 23-24-25.

Szakácstanulók
I. Országos Szabadéri
Főzőversenye és Bemutatója

BOGÁCSI TAVASZ

Bogács Község
Önkormányzatának lapja

Szerkesztő, fotók:
Jankóné Jónás Zsuzsa

Felelős kiadó:
Köteles Antal Csaba
polgármester

Nyomdai munkák:
PETŐ Nyomda
Mezőkövesd, Tel.:49/414-000